

L.dz. 35/III/2022

Warszawa, dnia 11.04.2022 r.

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Współprzewodniczący NOWEJ LEWICY

Szanowny Panie Przewodniczący!

Z nieskrywanym zaskoczeniem przyjęliśmy inicjatywę ustawodawczą NOWEJ LEWICY zmierzającą do zmiany ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, w zakresie uregulowań prawnych wprowadzonych ustawą represyjną z 16 grudnia 2016 r. Nawiązujemy do niezapowiedzianej i niezgodnionej z naszym środowiskiem próby podjętej w dniu 5 kwietnia 2022 r., poprzez złożenie wniosku mniejszości przy okazji prac połączonych Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Obrony Narodowej nad rządowym projektem zmian ww. ustawy w zakresie umożliwiającym doliczanie funkcjonariuszom do wysługi emerytalnej tzw. okresów pracy cywilnej.

Nie chodzi nam o kierunek działań, którego zawsze będziemy orędownikami, lecz o sposób jego realizacji, tak w zakresie legislacyjnym jak i taktyki politycznej. W tej sytuacji nie może być zaskoczeniem rezultat tego przedsięwzięcia, które jak się wydaje, przysporzyło nam w ogólnym rozrachunku więcej szkody niż pożytku. Świadczy o tym wynik głosowania nad końcową wersją projektu ustawy w dniu 7 kwietnia 2022 r. i odrzucenie poprawek NOWEJ LEWICY.

O jakości przygotowania wniosku mniejszości dot. zmian art. 15 policyjnej ustawy emerytalnej świadczy już wynik końcowego głosowania (nr 8) na posiedzeniu połączonych Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Obrony Narodowej w dniu 7 kwietnia 2022 r. o godz. 09:54. Spośród sześciu posłów LEWICY trzech było „za”, a trzech „wstrzymało się od głosu”. Wśród osób, które wstrzymały się od głosu był także Pan Poseł Marcin Kulasek – autor wniosku nr 1. Sądzymy, że w ostatniej chwili nawet autorzy poprawek zrozumieli, że ich treść idzie w kierunku odwrotnym do zamierzonego. Tylko dlaczego świadomości tej nie miał Pan Poseł Wiesław Szczepański - Przewodniczący Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych? Pan Przewodniczący uczestniczył w naszych wcześniejszych (wspólnych!) pracach nad projektem ustawy nowelizującej znoszącym zmiany wprowadzone ustawą represyjną z 16 grudnia 2016 r. i znał cele, jakie chcemy osiągnąć poprzez proponowane zmiany legislacyjne. Wystarczyłoby sięgnąć po treść spoczywającego w Sejmie poselskiego projektu ustawy z 19 grudnia 2019 r. (Druk nr 100) o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, który uzupełniony o późniejsze korekty, czyni z niego akt kompletny.

Przewrotne, ale i uprawnione jest twierdzenie, że lepszym dla nas rozwiązaniem było odrzucenie ww. poprawek mniejszości, aniżeli ich przyjęcie, co z racji arytmetyki głosowania i stosunku większości sejmowej do naszych spraw było z góry do przewidzenia. Dowodem na poprawność takiego rozumowania jest analiza projektu poprawek. Otóż poprawka 1 (wniosek nr 1), autorstwa Posła Marcina Kulaska dotyczył (tylko!) art. 15c ust. 1. policyjnej ustawy emerytalnej.

Proponowana zmiana miałaby korygować jedynie pkt 1) ust. 1 wprowadzając współczynnik 1,3% podstawy wymiaru w miejsce dotychczasowego 0%. Oznacza to, że bez zmian pozostałyby ust. 2-10 tego przepisu, a w szczególności najbardziej dla nas szkodliwy ust. 3, czyli mechanizm ograniczający świadczenie emerytalne do poziomu miesięcznej kwoty przeciętnej emerytury wypłacanej przez ZUS, zwany potocznie „gilotyna”. Interpretacji tej nie zmienia treść poprawki 2, według której emerytury i renty osób, których świadczenia zostały zmniejszone na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), podlegałyby ponownemu obliczeniu według zasad określonych w art. 15 policyjnej ustawy emerytalnej. Art. 15 jest przepisem ogólnym określającym wysokość emerytury oraz zasady jej podwyższania. Natomiast art. 15c jest przepisem szczególnym określającym wysokość emerytury dla osób pełniących służbę na rzecz tzw. „totalitarnego państwa” i w tym przypadku ma znaczenie kluczowe. Wszystko to oznacza, że proponowane rozwiązania legislacyjne niczego konstruktywnego nie wprowadzały. Czy naprawdę o to chodziło pomysłodawcom tego projektu?

Uprawnionym może być twierdzenie, że hipotetyczne przyjęcie przez Sejm zgłoszonych poprawek, wierzymy, jak sądzimy wbrew intencjom ich pomysłodawców, doprowadziłoby do ugruntowania haniebnych regulacji prawnych, będących istotą ustawy represyjnej z 16 grudnia 2016 r. Osobną kwestią jest pozostawienie i operowanie w projekcie poprawek fałszywym i nie akceptowalnym sformułowaniem „służba na rzecz totalitarnego państwa”. Propagandowy charakter i fałsz historyczny tej frazy zostały wykazane w znanych powszechnie opiniach politologicznych, którymi także dysponujemy.

Takimi efektami kończą się z reguły działania pochopne, nieprzemyślane, często motywowane li tylko względami politycznymi. A przecież przestrzeń do współpracy, która niweluje tego rodzaju ryzyka, przy dobrej woli stron zawsze istniała i istnieje.

Jest rzeczą oczywistą, że wszelkie próby zmiany tak niehumanitarnych i niesprawiedliwych uregulowań prawnych, jakie wprowadziła ustawa represyjna z 16 grudnia 2016 r. łamiących fundamentalne zasady konstytucyjne zawsze spotkają się z akceptacją i poparciem Federacji. Jednym z celów naszego działania, który na co dzień realizujemy, jest możliwie skuteczne reprezentowanie członków stowarzyszeń wchodzących w skład FSSM w zakresie uprawnień emerytalno-rentowych oraz zachowania statusu społecznego przysługującego byłym żołnierzom i funkcjonariuszom.

Nie raz byliśmy inicjatorami tego rodzaju działań, realizowanych przede wszystkim we współpracy z ugrupowaniem, które Pan reprezentuje. Wystarczy wspomnieć wspólne prace nad obywatelskim projektem ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), zgłoszonym do Marszałka Sejmu 11 stycznia 2018 r. i zaprezentowanym godnie w dniu 22 marca 2018 r. na posiedzeniu plenarnym Sejmu przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – Pana Andrzeja Rozenka.

Docenialiśmy to wszystko, co czynił dla naszego środowiska w imieniu ówczesnej LEWICY Pan Poseł Andrzej Rozenek, którego działania były i są podejmowane w ścisłej współpracy z Federacją, na zasadzie „nic o nas bez nas”. To wszystko co stało się później w obszarze politycznym i sposób potraktowania Posła A. Rozenka, głównego orędownika interesów naszego środowiska jest dla nas niezrozumiałe i nie służy naszym wzajemnym relacjom. Ubolewamy, że tak ważna w obecnych czasach wspólnota celów FSSM i kierowanego przez Pana ugrupowania politycznego, została osłabiona.

Drogą do jej odbudowania nie mogą być jednak ustalenia przyjęte w trakcie spotkania przedstawicieli NOWEJ LEWICY z częścią środowiska mundurowego, jakie miało miejsce w dniu 25 marca 2022 r. w Bydgoszczy, w tym dotyczące zbliżającego się Kongresu FSSM oraz przyszłej struktury organizacyjnej naszej Organizacji.

Mimo tych negatywnych zdarzeń liczymy na współpracę i podejmowanie przez NOWĄ LEWICĘ bardziej przemyślanych inicjatyw legislacyjnych dot. zniesienia skutków ustawy represyjnej, w porozumieniu i przy współpracy z naszym środowiskiem, ku obopólnej korzyści.

Z poważaniem

**Przewodniczący
Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP**

Insp. w st. spocz. Zdzisław CZARNECKI

